

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć inne wymagania	Forma zajęć¹: Ćwiczenia
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
LACINA	
Cele kształcenia C1 Zaznajomienie się z językiem łacińskim w stopniu umożliwiającym rozumienie i samodzielne tłumaczenie z wykorzystaniem słownika prostych tekstów łacińskich. C2 Zdobycie wiedzy językowej w zakresie pozwalającym zrozumienie i wykorzystanie podstawowych terminów i pojęć stale obecnych w języku polskim i innych językach nowożytnych. C3 Zdobycie ogólnej wiedzy w zakresie najczęściej spotykanych, powszechnie używanych w języku prawniczym przysłów i zwrotów wywodzące się z łaciny. C4 Poznanie elementarnych podstaw fleksji oraz składni języka łacińskiego, w celu zapoznania studenta z fachową terminologią prawniczą, poznawania oraz rozwijania zdolności klarownego posługiwania się nią.	
Przedmiot wprowadzający: -	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student zna podstawowe pojęcia, sentencje i zwroty występujące w naukach prawnych	
Metody kształcenia: Mk1 Opis/instruktaż Mk2 Metoda problemowa. Dyskusja. Mk3 Metoda ćwiczeniowa	
Program kształcenia (treści nauczania):	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

- T1** Wymowa i akcent w języku łacińskim.
T2 Podział deklinacja, nazwy przypadków.
T3 Rzeczowniki i przymiotniki deklinacji
T4 Formy podstawowe czasownika, temat i końcówka czasownika.
T5 Podstawowe czasy i tryby.
T6 Budowa zdania pojedynczego.
T7 Różne zdania podrzędne.
T8 System deklinacji łacińskich.
T9 Słowo posiłkowe „esse”. Czasowniki złożone z esse
T10 Przyimki w języku łacińskim.
T11 Sentencje i zwroty prawnicze.

Literatura podstawowa:

1. Jurewicz O., Winniczuk L., Żuławska J., Język łaciński. Podręcznik dla lektoratów szkół wyższych WN PWN Warszawa 2008.
2. Kubicka E., Gramatyka języka łacińskiego, IBUK Libra, Toruń 2015.
3. Wikarjak J., Wikarjak T., Gramatyka opisowa języka łacińskiego, Wydanie 2, PWN Wydawn. Nauk., Warszawa 2019.
4. Adomeit K., Koncur M., Ślebzak K., Łacina dla studentów prawa, Ars boni et aequi, Poznań 2006.
5. Mały słownik łacińsko- polski, polsko- łaciński WN PWN Warszawa 2006.
6. Kalinkowski S., Wojtczak-Szyszkowski A., Iure et legibus : język łaciński dla studentów prawa, Wyższa Szkoła Handlu i Prawa im. Ryszarda Łazarskiego, Warszawa 2005.

Literatura uzupełniająca:

1. Kuryłowicz M., Słownik terminów, zwrotów i sentencji prawniczych łacińskich oraz pochodzenia łacińskiego, Wolters Kluwer, Warszawa 2012.
2. Red. nauk. Jerzy Zajadło, Łacińska terminologia prawnicza, Wolters Kluwer, Warszawa 2013.
3. Streeter M., Śródziemnomorska kolebka kultury europejskiej, Wydaw. Nauk. PWN Warszawa 2007.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Aktywność podczas zajęć

F2 Przygotowanie do zajęć

P1 Zaliczenie testów i zadań kontrolnych, sprawdzających znajomość języka – fleksji, składni

P2 Zaliczenie przekładu tekstu

Efekty uczenia się dla przedmiotu²

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, na poziomie pogłębionym podstawowe słownictwo i podstawowe formy gramatyczne i składnię.	K_W04 K_W08 K_W09
E2_W	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat przysłów, sentencji, zwrotów, terminów używanych w naukach prawnych.	K_W02 K_W04

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

		K_W09 K_W14			
E3_U	Student posiada umiejętność wypowiedzi ustnej i pisemnej na poznane w trakcie nauki tematy z dziedziny kultury antycznej i jej dziedzictwa w kulturze europejskiej i polskiej. Student rozpoznaje zapożyczenia z języka łacińskiego.				K_U03
E4_U	Student posiada umiejętność analizy formalnej zdania (rozpoznawanie form i struktur gramatycznych) i poprawność tłumaczenia.				K_U03 K_U04 K_U10 K_U15 K_U17
E5_K	Student rozumie sens czytanego tekstu oraz kontekst historyczny.				K_K01
E6_K	Student dąży do poszerzania zakresu wiedzy dotyczącej rozwoju języka, mając świadomość jej doniosłej roli nie tylko w zrozumieniu obecnej formy tego języka ale również w jego nauczaniu.				K_K03 K_K06
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W04 K_W08 K_W09	C1 – C4	T2 – T11	Mk1, Mk2	P1, P2
E2_W	K_W02 K_W04 K_W09 K_W14	C1 – C4	T1, T4	Mk1, Mk2	P1, P2
Umiejętności					
E3_U	K_U03	C1 – C4	T1	Mk1 – Mk3	F1, F2
E4_U	K_U03 K_U04 K_U10 K_U15 K_U17	C1 – C4	T2 – T11	Mk1 – Mk3	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K01	C1 – C4	T1 – T11	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1, P2

E6_K	K_K03 K_K06	C1 – C4	T1 – T11	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1, P2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach			
		stacjonarnych		niestacjonarnych	
Sumaryczna liczba godzin				50	
Liczba punktów ECTS				2	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć inne wymagania	Forma zajęć¹: Warsztat
Prowadzący: mgr Małgorzata Makiela, mgr Marta Stanek-Bartkowska, mgr Małgorzata Klich, mgr Ewa Kraus	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
TRENING UMIEJĘTNOŚCI SPOŁECZNYCH	
Cele kształcenia C1 Przekazanie wiedzy na temat pracy grupowej C2 Rozwijanie umiejętności interpersonalnych. Budowanie zdrowego poczucia własnej wartości. C3 Nabywanie umiejętności pracy w zespole: współpracy, rozwiązywania konfliktów. C4 Wyrabianie zachowań i postaw opartych na szacunku do innych i siebie.	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Podstawowe umiejętności z zakresu komunikacji interpersonalnej.	
Metody kształcenia: Mk1 Opis/instruktaż Mk2 Ćwiczenia w parach i małych grupach Mk3 Gry symulacyjne Mk4 Psychodramy Mk5 Ankiety, kwestionariusze Mk6 Filmy szkoleniowe	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Mk7. Metoda piramidy priorytetów		
Program kształcenia (treści nauczania):		
T1 Grupa: rodzaje, cele normy, zadania. Role przyjmowane przez jej członków		
T2 Samopoznanie i cele życiowe		
T3 Asertywność w relacji z innymi		
T4 Komunikacja werbalna i niewerbalna		
T5 Sposoby rozwiązywania konfliktów. Strategie i style negocjacji		
T6 Autoprezentacja i wystąpienia publiczne		
T7 Stres, metody radzenia sobie ze stresem		
Literatura podstawowa:		
1. Smółka P., Kompetencje społeczne : metody pomiaru i doskonalenia umiejętności interpersonalnych, Wolters Kluwer, Kraków 2016.		
2. Strelau J., Psychologia różnic indywidualnych, Scholar Wydaw. Naukowe, Warszawa 2009.		
3. Bocheńska – Włostowska K., Akademia umiejętności interpersonalnych, Kraków 2009.		
4. Marshall R., Rozwiązywanie konfliktów poprzez porozumienie bez przemocy, Warszawa 2008.		
Literatura uzupełniająca:		
1. Płuska K., Twoje kompetencje miękkie. Soft skills, IBUK Libra, 2019.		
2. Davis M., Fanning P., McKay M., Sztuka skutecznego porozumiewania się : praca, rodzina, zabawa, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2007.		
3. Modzelewski W., Jak się różnimy, jak się zmieniamy, Scholar 2009.		
4. Król-Fijewska M., Stanowczo, łagodnie, bez lęku, Wydawnictwo WAB, Warszawa 2003.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):		
F1 Ocena aktywności studenta na zajęciach.		
F2 Ocena przygotowanego przez studenta projektu autoprezentacji.		
P1 Kolokwium		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym i rozumie podstawowe pojęcia dotyczące komunikacji interpersonalnej.	K_W14
E2_W	Student zna, na poziomie pogłębionym, zasady konstruktywnego dialogu w grupie.	K_W14

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_U	Student posiada umiejętności rozpoznawania własnych emocji i zarządzania nimi, rozpoznaje indywidualne predyspozycje/znaj swoje słabe i mocne strony/ i wykorzystuje je do określania celów osobistych i zawodowych.	K_U15 K_U17 K_U19			
E4_U	Student ma umiejętność komunikowania się z członkami grupy, planowania pracy w zespole, dochodzenia do kompromisu, wspólnego dążenia do celu, radzi sobie z konfliktami.	K_U15 K_U18 K_U19			
E5_K	Student pracuje w zespole; przyjmuje wyznaczone role, angażuje się we współpracę ,bierze odpowiedzialność za skutki swoich zachowań i decyzji.	K_K02 K_K08			
E6_K	Student jest świadom wartości i norm etycznych, zgodnie z nimi postępuje.	K_K05			
E7_K	Student opanował sztukę wystąpień publicznych i radzenia sobie ze stresem.	K_K01			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W14	C1	T1, T4	Mk1, Mk6	P1
E2_W	K_W14	C1	T1, T4	Mk1, Mk6	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U15 K_U17 K_U19	C2, C3, C4	T2 – T7	Mk2 – Mk7	F1, F2
E4_U	K_U15 K_U18 K_U19	C2, C3, C4	T2 – T7	Mk2 – Mk7	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K02 K_K08	C1 – C4	T1 – T7	Mk1 – Mk7	F1, F2, P1
E6_K	K_K05	C1 – C4	T1 – T7	Mk1 – Mk7	F1, F2, P1
E7_K	K_K01	C1 – C4	T1 – T7	Mk1 – Mk7	F1, F2, P1

Formy zajęć i punkty ECTS			
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin		50	
Liczba punktów ECTS		2	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć inne wymagania	Forma zajęć¹: Ćwiczenia
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
TECHNOLOGIE INFORMACYJNE	
Cele kształcenia	
C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu Technologii Informacyjnej	
C2 Zapoznanie studentów z wybranymi aplikacjami biurowymi przeznaczonymi do tworzenia, prezentowania i przetwarzania danych.	
C3 Wyrobienie umiejętności samodzielnego poszukiwania rozwiązań za pomocą narzędzi informatycznych	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji:	
Ws1 Student potrafi w stopniu podstawowym obsługiwać programy komputerowe	
Metody kształcenia:	
Mk1 Opis/instruktaż	
Mk2 Metoda zadaniowa (Praca w laboratorium komputerowym)	
Mk3 Metoda problemowa (Praca w laboratorium komputerowym)	
Program kształcenia (treści nauczania):	
T1 Środowisko pracy (systemy Windows XP i Windows 7, MS OFFICE 2007) oraz sprawne poszukiwanie rozwiązań i odpowiedzi (wyszukiwarka internetowa, fora internetowe, rozbudowany system pomocy w aplikacjach).	
T2 Edytor tekstu (Word) - formatowanie akapitów, inicjał, przypisy, nagłówki i stopka.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

- T3** Edytor tekstu (Word) - tabulatory, listy punktowe i numerowe, kolumny.
- T4** Edytor tekstu (Word) - tabele, działania w tabelach, wzory matematyczne, style, automatyczny spis treści
- T5** Edytor tekstu (Word) - grafika w edytorach tekstu, korespondencja seryjna.
- T6** Edytor tekstu (Word) - pisownia, gramatyka, autokorekta, recenzja, ochrona dokumentu.
- T7** Power Point - prezentacje multimedialne, cyfrowy zapis dźwięku, klipy multimedialne
- T8** Arkusz kalkulacyjny (Excel) - środowisko pracy, podstawowe operacje na danych, typy danych, formatowanie komórek i obszaru roboczego.
- T9** Arkusz kalkulacyjny (Excel) - komentarze, autouzupełnianie, listy
- T10** Arkusz kalkulacyjny (Excel) - adresowanie względne i bezwzględne, sortowanie, filtrowanie, formatowanie warunkowe, sumy częściowe.
- T11** Arkusz kalkulacyjny (Excel) - funkcje – matematyczne, logiczne, tekstowe
- T12** Arkusz kalkulacyjny (Excel) - formatowania wykresów.
- T13** Arkusz kalkulacyjny (Excel) - tabele przestawne, zewnętrzne źródła danych.
- T14** Bazy danych - koncepcja działania baz danych
- T15** Bazy danych (Access) - tworzenie baz danych i import danych ze źródeł zewnętrznych
- T16** Bazy danych (Access) - sortowanie i przeszukiwanie danych
- T17** Bazy danych (Access) - tworzenie raportów
- T18** Analiza hurtowni danych - prognozowanie
- T19** Sieci teleinformatyczne - opis koncepcyjny
- T20** Cyberbezpieczeństwo

Literatura podstawowa:

1. Wołk K., Microsoft Office 2019 oraz 365 od podstaw, Wydawnictwo Psychoskok, NASBI, 2019.
2. Wrotek W., Office 2019 PL. Kurs, Helion, NASBI, 2019.
3. Kowalczyk G., Word 2016 PL. Ćwiczenia praktyczne, Helion, NASBI, 2016.
4. Staranowicz A., Duda P., Orłowski A., Technologie informacyjne, Warszawa 2007
5. Alexander M., Kusleika R., Walkenbach J., Excel 2019 PL. Biblia, Helion, NASBI 2019.
6. Masłowski K., Excel 2019. Ćwiczenia praktyczne, Helion, NASBI, 2019.
7. Wrotek W., Excel 2019 PL. Kurs, Helion, NASBI, 2019.
8. Flanczewski S., Excel 2019 PL w biurze i nie tylko, Helion, NASBI, 2019.
9. Schwartz S., Access 2003 PL, Helion, Gliwice 2004.
10. Simon J., Excel: profesjonalna analiza i prezentacja danych, Helion, Gliwice 2006.

Literatura uzupełniająca:					
1. Wrotek W., VBA dla Excela 2019 PL. 234 praktyczne przykłady, Helion, NASBI, 2019.					
2. Wróblewski P., MS Office 2010 PL w biurze i nie tylko, Helion, Gliwice 2011.					
3. Kopertowska M., Bazy danych : Europejski Certyfikat Umiejętności Komputerowych, MIKOM, Warszawa 2004.					
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):					
F1 Aktywność podczas zajęć					
F2 Zaliczenie testów i zadań kontrolnych					
P1 Test zaliczeniowy					
Efekty uczenia się dla przedmiotu²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się				Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, na poziomie pogłębionym i prawidłowo definiuje pojęcia z zakresu terminologii informacyjnej a także posiada wiedzę na temat możliwości publikowania, zdobywania i pogłębiania wiedzy z wykorzystaniem narzędzi technologii informacyjnej.				K_W09 K_W12 K_W14
E2_U	Student potrafi posługiwać się narzędziami oferowanymi przez Technologię Informacyjną do sprawnej komunikacji z innymi użytkownikami tych technologii.				K_U03 K_U04 K_U05 K_U10 K_U18
E3_U	Student potrafi przeprowadzić wstępną analizę oraz prognozę danych otrzymanych w formie elektronicznej a także przedstawić wyniki w formie prezentacji multimedialnej				K_U06 K_U07 K_U09
E4_K	Student jest gotowy do wykorzystania poznanych technik technologii informacyjnej w pracy zespołowej w celu podniesienia efektywności pracy.				K_K02 K_K04
E5_K	Student jest gotowy do wykorzystania narzędzi technologii informacyjnej w celu wyszukiwania, archiwizowania i prezentacji informacji.				K_K07
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E1_W	K_W09 K_W12 K_W14	C1, C2	T1 – T20	Mk1	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U03 K_U04 K_U05 K_U10 K_U18	C3	T2 – T20	Mk1 – Mk3	F1, F2
E3_U	K_U06 K_U07 K_U09	C3	T2 – T20	Mk1 – Mk3	F1, F2
Kompetencje					
E4_K	K_K02 K_K04	C1 – C3	T1 – T20	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1
E5_K	K_K07	C1 – C3	T1 – T20	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				50	
Liczba punktów ECTS				2	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć inne wymagania	Forma zajęć¹: Wykład
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
NAUKA O POLITYCE	
Cele kształcenia	
C1 Celem przedmiotu jest przekazanie studentom rudymen tarnej wiedzy o podstawowych kategoriach politologicznych, tradycjach politologii w Polsce i na świecie oraz metodologii badań politologicznych. C2 Celem przedmiotu jest wykształcenie u studentów umiejętności analizowania procesów i zjawisk politycznych w oparciu o wiedzę naukową.	
Przedmiot wprowadzający: Wstęp do prawoznawstwa	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji:	
Ws1 Podstawowa wiedza z zakresu wiedzy o społeczeństwie nabyta w szkole ponadgimnazjalnej	
Metody kształcenia:	
Mk1 Wykład konwersatoryjny Mk2 Metoda przypadków (analiza i dyskusja nad casusem politologicznym zaprezentowanym przez wykładowcę za pomocą filmu dydaktycznego) Mk3 Metoda projektowa (projektowanie strategii z obszaru marketingu politycznego z wykorzystaniem aplikacji ClickMeeting i Moodle) Mk4 Metoda piramidy priorytetów Mk5 Metoda EduRoboLab	
Program kształcenia (treści nauczania):	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny,

- T1** Politologia jako nauka. Tradycje politologii w Polsce i na świecie.
- T2** Metody badań politologicznych. Paradygmat tradycjonalistyczny i behawioralny.
- T3** Polityka jako rudymetarna kategoria politologiczna – różne ujęcia definicyjne (historyczne i współczesne)
- T4** Determinanty polityki
- T5** Pojęcie władzy. Typy władzy. Metody sprawowania władzy.
- T6** Ideologia i doktryna polityczna – pojęcia, przykładowe ideologie i doktryny i ich składowe.
- T7** Komunikowanie polityczne. Marketing polityczny i marketing wyborczy – strategie, narzędzia, zasady, przykładowe kampanie.
- T8** System polityczny i jego elementy. Typologia systemów politycznych.
- T9** Forma państwa i ustrój państwa.

Literatura podstawowa:

1. Heywood A., Politologia, Wyd. 1 - 3 dodruk, PWN Wydaw. Nauk., Warszawa 2010.
2. Red. Dziemidok-Olszewskiej B., Encyklopedia politologii. Tom 2. Instytucje i systemy polityczne, Wyd. 2, Wolters Kluwer, Warszawa 2012.
3. Red. Marczevska-Rytka M., Olszewski E., Encyklopedia politologii. Tom 4. Myśl społeczna i ruchy polityczne współczesnego świata, Wyd. 2, Wolters Kluwer, Warszawa 2011.
4. Red. Żmigrodzki M., Encyklopedia politologii. Tom 5. Stosunki międzynarodowe, Wyd. 2, Wolters Kluwer, Warszawa 2010.
5. Red. nauk. Żmigrodzki M., Dziemidok-Olszewska B., Współczesne systemy polityczne, Wyd. 2 uaktual., PWN Wydaw. Nauk., Warszawa 2013.
6. Red. Walicka B., Słownik politologii, PWN Wydaw. Nauk., Warszawa 2008.
7. Gulczyński M., Nauka o polityce : podręcznik akademicki, Warszawa 2007.
8. Przybylski H., Politologia: zarys problematyki, Wyd.2 popr. i poszerz., „Śląsk” Sp. z o.o. Wydaw. Nauk., Katowice 2004.

Literatura uzupełniająca:

1. Robertson D., Słownik polityki, Sic! Wydawnictwo, Warszawa 2009.
2. Heywood A., Teoria polityki. Wprowadzenie, PWN Wydaw. Nauk., Warszawa 2009.
3. Red. Kamiński T., Politologia, polityka społeczna, praca socjalna : praca zbiorowa, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Warszawa 2011.
4. Jagusiak B., Systemy polityczne państw sąsiedzkich Polski, Difin, Warszawa 2011.
5. Deszczyński P., Europejskie systemy polityczne, Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu, Poznań 2008.

6. Red. Antoszewski A, Hubert R., Encyklopedia politologii. Tom 3. Partie i systemy partyjne, Zakamycze, Kraków 1999.
7. Red. Sokół W., Żmigrodzki M., Encyklopedia politologii. Tom 1. Teoria polityki, Zakamycze, Kraków 1999.
8. Red. Skrzydło W., Chmaj M., Encyklopedia politologii. Tom 2. Ustroje państwowe, Zakamycze, Kraków 1999.
9. Heywood A., Klucz do politologii : najważniejsze ideologie, systemy, postaci, PWN Wydaw. Nauk., Warszawa 2008.
10. Żyro T., Wstęp do politologii, PWN Wydaw. Nauk., Warszawa 2004.
11. Politologia. Przewodnik encyklopedyczny, PWN Wydawn. Nauk., Warszawa 2008.
12. Szczudlińska-Kanoś A., Marketing polityczny w regionie, Kraków 2011.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena stopnia przygotowania i aktywności studenta podczas zajęć, w tym zwłaszcza ocena treści i formy jego wypowiedzi.

F2 Kolokwium ustne.

F3 Ocena pisemnej strategii argumentacyjnej przygotowanej w ramach dyskusji nad zdarzeniem politologicznym.

P1 Egzamin pisemny.

Efekty uczenia się dla przedmiotu²

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, na poziomie pogłębionym i definiuje podstawowe kategorie politologiczne i zna ich zastosowania w opisie i wyjaśnianiu zjawisk i procesów politycznych.	K_W01 K_W04
E2_W	Student zna, w stopniu pogłębionym i rozumie złożoność zjawisk i procesów politycznych zachodzących we współczesnym świecie, identyfikuje ich uwarunkowania (w szczególności prawne, kulturowe, ekonomiczne, społeczne) oraz następstwa – w wymiarze politycznym i pozapolitycznym.	K_W01 K_W04 K_W06
E3_W	Student posiada pogłębioną wiedzę z perspektywy historycznej i współczesnej w wymiarze polskim oraz europejskim i światowym o demokracji, społeczeństwie obywatelskim i kulturze politycznej.	K_W01 K_W04 K_W06
E4_U	Student potrafi omówić założenia różnych koncepcji polityki oraz ocenić ich efektywność oraz dostrzegać relacje między polityką a zjawiskami i procesami historycznymi,	K_U01 K_U02

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	ekonomicznymi, społecznymi i kulturowymi.				
E5_K	Student jest otwarty na uczestnictwo w różnych formach aktywności politycznej.				K_K02 K_K03 K_K04
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W04	C1	T1 – T9	Mk1, Mk2	F3, P1
E2_W	K_W01 K_W04 K_W06	C1	T1 – T9	Mk1, Mk2	F3, P1
E3_W	K_W01 K_W04 K_W06	C1	T1 – T9	Mk1, Mk2	F3, P1
Umiejętności					
E4_U	K_U01 K_U02	C2	T1 – T9	Mk2 – Mk5	F1, F2, F3
Kompetencje					
E5_K	K_K02 K_K03 K_K04	C1, C2	T1 – T9	Mk1 – Mk5	F1, F2, F3, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				100	
Liczba punktów ECTS				4	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć inne wymagania	Forma zajęć¹: Wykład e-learning
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
FILOZOFIA	
Cele kształcenia	
C1 Przekazanie wiedzy z zakresu głównych nurtów historii filozofii (ze szczególnym uwzględnieniem filozofii społecznej, filozofii politycznej i etyki). C2 Zapoznanie studentów ze specyfiką argumentacji filozoficznej oraz nabycie umiejętności jej praktycznego wykorzystania. C3 Nabycie umiejętności krytycznego myślenia oraz prowadzenia dyskusji zgodnie ze standardami filozoficznymi.	
Przedmiot wprowadzający: Wstęp do prawoznawstwa	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji:	
Ws1 Student posiada podstawową wiedzę z zakresu historii i kultury europejskiej (specyfika poszczególnych epok historycznych; znajomość kluczowych wydarzeń z historii Europy). Ws2. Student zna podstawowe pojęcia z zakresu Wiedzy o Społeczeństwie (np. demokracja, władza itp.).	
Metody kształcenia:	
Mk1 Wykład – e-learning Mk2 Analiza tekstów z dyskusją.	
Program kształcenia (treści nauczania):	
T1 Specyfika filozofii jako nauki (sposoby definiowania filozofii).	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T2 Problematyka filozofii przyrody w filozofii przedsokratejskiej.

T3 Człowiek w centrum rozważań filozofii sofistów i myśli Sokratesa.

T4 Główne nurty w myśli Platona i Arystotelesa.

T5 Kluczowe zagadnienia filozofii średniowiecznej na przykładzie myśli św. Augustyna i św. Tomasza.

T6 Filozofia kartezjańska oraz jej kontynuatorzy (B. Pascal, B. Spinoza).

T7 Rozwój myśli politycznej w filozofii (N. Machiavelli, T. Hobbes, J. Locke).

T8 Przewrót oświeceniowy w filozofii (nurt francuski - J.J. Rousseau, Monteskiusz; nurt niemiecki – I. Kant).

T9 Główne myśli w filozofii społeczno-politycznej XIX w. i ich XX-wieczny rozwój (konserwatyzm, liberalizm, komunizm i socjalizm).

T10 Główne myśli we współczesnej filozofii społecznej (feminizm, wielokulturowość, postmodernizm, globalizacja).

Literatura podstawowa:

1. Paradowski M., Zarys filozofii prawa, Wydawnictwo In Plus – Teresa Konarska, Warszawa 2017.
2. Strauss, L., Cropsey J., Historia filozofii politycznej. Podręcznik. Wyd. Fronda, Warszawa 2012.
3. Gadacz T., Historia filozofii XX wieku. Nurty. Tom 1. Filozofia życia, pragmatyzm, filozofia ducha, Wydawnictwo Znak, Kraków 2009.
4. Opara S., Podstawy filozofii współczesnej, Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora, Pułtusk 2009.
5. Gadacz T., Historia filozofii XX wieku. Nurty. Tom 2. Neokantyzm, filozofia egzystencji, filozofia dialogu, Wydawnictwo Znak, Kraków 2009.
6. Kymlicka, W. Współczesna filozofia polityczna. Warszawa: Wyd. Fundacja Aletheia, 2009
7. Tatarkiewicz, W., Historia filozofii. Tom 1. Filozofia Starożytna i Średniowieczna, Wyd. PWN, Warszawa 2002.
8. Tatarkiewicz, W., Historia filozofii. Tom 2. Filozofia nowożytna do r. 1830, Wyd. PWN, Warszawa 2002.
9. Tatarkiewicz, W., Historia filozofii. Tom 3. Filozofia XX wieku i współczesna, Wyd. PWN, Warszawa 2002.

Literatura uzupełniająca:

1. Kołakowski L., Filozofia pozytywistyczna, PWN Wydaw. Nauk., Warszawa 2009.
2. Król M., Filozofia polityczna, Znak, Kraków 2008.
3. Gajda-Krynicka J., Filozofia przedplatońska, PWN Wydaw. Nauk., Warszawa 2007.

4. Kiwka M., Rozumieć filozofię, Atla2, Wrocław 2007.
5. Nowaczyk A., Filozofia analityczna : z dziejów filozofii współczesnej, PWN Wydaw. Nauk., Warszawa 2008.
6. Hartman J., Wstęp do filozofii, PWN Wydaw. Nauk., Warszawa 2005.
7. Sikora, A., Od Heraklita do Husserla. Spotkania z filozofią, Wydawnictwo Open, Warszawa 1999.
8. Kaute, W., W poszukiwaniu dobrego życia. U filozoficznych podstaw głównych orientacji politycznego myślenia. Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2011.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Aktywność studenta w trakcie zajęć

F2 Kolokwium

P1 Pisemna praca zaliczeniowa omawiająca w sposób samodzielny i twórczy zagadnienie podane przez wykładowcę

P2 Egzamin ustny

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, najważniejsze nurty filozoficzne i społeczne, zna terminologię używaną w filozofii, rozumie jej źródła, a także zastosowanie terminów w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych.	K_W02 K_W03
E2_W	Student zna, na poziomie pogłębionym, dziedzictwo filozoficzne. Wie jaki jest jego wpływ na współczesne sposoby formułowania myśli filozoficznej oraz metodologii naukowej.	K_W02 K_W03
E3_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, najważniejszych filozofów i podstawowe założenia ich filozofii. Student orientuje się w podstawowych nurtach historycznych oraz we współczesnej filozofii. Zna ich wpływ na kulturę i politykę współczesnego świata.	K_W02 K_W03
E4_U	Student potrafi krytycznie podejść do zaprezentowanego na zajęciach dorobku filozoficznego. Wyrabia sobie własne poglądy na temat poznanych na zajęciach teorii. Potrafi wyszukiwać niespójności, przedstawia własne wątpliwości oraz wyrabia sobie samodzielne poglądy w zakresie prezentowanych na zajęciach zagadnień.	K_U03 K_U04 K_U12
E5_U	Student potrafi samodzielnie pracować z tekstem źródłowym. Potrafi przeprowadzić jego krytyczną interpretację. Potrafi	K_U03 K_U04

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	przedstawić tezy i argumenty i wnioski przedstawione przez autora artykułu oraz samodzielnie się do nich odnieść wykorzystując sposoby argumentacji filozoficznej.	K_U12			
E6_U	Student potrafi brać udział w dyskusji zarówno na forum jak i podczas pracy w grupach. Potrafi bronić swoich poglądów, zna zasady prowadzenia dyskusji, zachowuje tolerancję wobec poglądów przeciwną. Potrafi twórczo formułować wnioski wynikające z przeprowadzonej dyskusji.	K_U03 K_U04 K_U12			
E7_K	Student wykazuje się samodzielnym poszerzaniem wiedzy zdobytej na zajęciach. Rozszerza swoje wiadomości na temat sylwetek filozofów zaprezentowanych na wykładach. W zakresie nurtów współczesnych (feminizm, wielokulturowość, postmodernizm) potrafi korzystać z oryginalnych źródeł (strony internetowe, artykuły poznanych filozofów i ich interpretacje).	K_K01			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W02 K_W03	C1, C2	T1, T7, T9, T 10	Mk1	P1, P2
E2_W	K_W02 K_W03	C1, C2	T2 – T10	Mk1	P1, P2
E3_W	K_W02 K_W03	C1, C2	T4, T5, T6, T7, T9, T10	Mk1	P1, P2
Umiejętności					
E4_U	K_U03 K_U04 K_U12	C3, C4	T2 – T10	Mk2	F1, F2
E5_U	K_U03 K_U04 K_U12	C3, C4	T3, T4, T5, T6, T7, T8	Mk2	F1, F2
E6_U	K_U03 K_U04 K_U12	C3, C4	T2 – T10	Mk2	F1, F2
Kompetencje					
E7_K	K_K01	C1 – C4	T1 – T10	Mk1, Mk2	F1, F2, P1

Formy zajęć i punkty ECTS			
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin		50	
Liczba punktów ECTS		2	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć inne wymagania	Forma zajęć¹: Wykład e-learning
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ	
Cele kształcenia C1. Przekazanie wiedzy na temat pojęcia i istoty przedsiębiorczości C2. Przekazanie wiedzy na temat uwarunkowań rozwoju przedsiębiorczości i jej wpływu na gospodarkę C3. Wypracowanie u studentów umiejętności oceny otoczenia podmiotu gospodarczego i występujących w nim tendencji C4. Wypracowanie u studentów umiejętności identyfikowania postaw przedsiębiorczych w warunkach zmiennego otoczenia	
Przedmiot wprowadzający: Wstęp do prawoznawstwa	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Podstawowa wiedza z zakresu wiedzy o społeczeństwie nabyta w szkole ponadgimnazjalnej	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład – e-learning Mk2 Dyskusja	
Program kształcenia (treści nauczania): T1. Pojęcie i istota przedsiębiorczości. Przedsiębiorczość w różnych ujęciach teoretycznych. T2. Determinanty przedsiębiorczości.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T3. Typy przedsiębiorczości i organizacji przedsiębiorczych T4. Innowacje i innowacyjność T5. Cechy osoby i organizacji przedsiębiorczej T6. Planowanie przedsięwzięć gospodarczych T7. Przedsiębiorczość jako proces T8. Marketing a rozwój przedsiębiorczości T9. Zakładanie i prowadzenie działalności gospodarczej		
Literatura podstawowa: 1. Mellor R. B., Przedsiębiorczość, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2011. 2. Cieślik J., Przedsiębiorczość dla ambitnych. Jak uruchomić własny biznes, Warszawa 2010. 3. Makiela Z. J., Stuss M. M., Przedsiębiorczość i zarządzanie innowacjami : wiedza, technologia, konkurencja, przedsiębiorstwo, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2018. 4. Piecuch T., Przedsiębiorczość. Podstawy teoretyczne, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2010. 5. Glinka B., Gudkova S., Przedsiębiorczość, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2011.		
Literatura uzupełniająca: 1. Musiałkiewicz J., Podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej, Wydawnictwo Ekonomik, Warszawa 2016. 2. Duraj J., Papiernik-Wojdera M., Przedsiębiorczość i innowacyjność, Difin, Warszawa 2010. 3. Konieczny M., Wesołek B., Miller A., Reklajtis A., Krawczyk W., Lis M., Cupryś K., Nazaruk J., Kompendium przedsiębiorczości, Warszawa 2008.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 aktywność na zajęciach F2 ocena zadań przewidzianych w kursie P1 zaliczenie pisemne		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat postaw i zachowań przedsiębiorczych w warunkach gospodarki rynkowej.	K_W02 K_W19
E2_W	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat związków pomiędzy innowacyjnością, kreatywnością a przedsiębiorczością.	K_W02 K_W19

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_U	Student potrafi rozróżnić etapy procesu przedsiębiorczości.				K_U14
E4_U	Student potrafi określić przyczyny rozwoju przedsiębiorstw innowacyjnych.				K_U14
E5_U	Student posiada umiejętności niezbędne założenia własnej działalności gospodarczej.				K_U14
E6_K	Student dąży do poszerzania zakresu wiedzy dotyczącej indywidualnej przedsiębiorczości.				K_K01 K_K08
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W02 K_W19	C1, C2	T1, T2, T3,	Mk1	P1
E2_W	K_W02 K_W19	C1, C2	T4, T7, T6	Mk1	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U14	C3, C4	T8, T4	Mk2	F1, F2
E4_U	K_U14	C3, C4	T4, T7	Mk2	F1, F2
E5_U	K_U14	C3, C4	T4, T9	Mk2	F1, F2
Kompetencje					
E6_K	K_K01 K_K08	C1 – C4	T1 – T9	Mk1, Mk2	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				50	
Liczba punktów ECTS				2	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć inne wymagania	Forma zajęć¹: Wykład
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
ETYKA	
Cele kształcenia	
C1 Zapoznanie studenta z pojęciami związanymi z etyką zawodową	
C2 Przekazanie wiedzy na temat zasady etyki.	
C3 WYROBIENIE umiejętności określenia zasad etycznego postępowania w czasie wykonywania obowiązków.	
C4 WYROBIENIE umiejętności dostrzegania przejawów łamania zasad etyki i wskazania sposobów przeciwdziałania im.	
Przedmiot wprowadzający: Filozofia	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji:	
Ws1 Student zna podstawową terminologię używaną w filozofii	
Metody kształcenia:	
Mk1 Wykład konwersatoryjny	
Mk2 Dyskusja	
Mk3 Burza mózgów	
Mk4 Metoda problemowa	
Mk5. Metoda piramidy priorytetów	
Program kształcenia (treści nauczania):	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T1 Moralność, jako zjawisko społeczne – sfera moralności. T2 Etyka, jako nauka. Geneza i podział etyki, główne funkcje etyki, etyka ogólna a etyki szczegółowe. T3 Naczelne wartości moralne społeczeństw demokratycznych w kontekście etyki zawodowej. T4 Kodeksy etyczne, ich struktura i treści. T5 Kultura organizacji, jako główny element kształtowania etycznego odbicia instytucji. T6 Rola i funkcje zawodowych kodeksów etycznych. T7 Obowiązki moralne pracownika administracji w świetle uwarunkowań etyki urzędniczej. T8 Etyka pracy. T9 Przyczyny i mechanizmy dysfunkcji w sferze publicznej oraz sposoby ich ograniczania. T10 Prawne i instytucjonalne narzędzia przeciwdziałania patologiom i dysfunkcjom sfery publicznej w Polsce. T11 Prezentacje wybranych kodeksów etyki zawodowej.
Literatura podstawowa: 1. Tokarczyk R., Etyka prawnicza, Wyd. 5, LexisNexis Wydaw. Prawnicze, Warszawa 2011. 2. M. Kulesz, M. Niziołek, Etyka służby publicznej, Wolters Kluwer, Warszawa 2010. 3. I. Bogucka, T. Pietrzykowski, Etyka w administracji publicznej, LexisNexis Polska sp. z o.o., Instytut Etyki Prawniczej, Warszawa 2012. 4. J. Hołówka, Etyka w działaniu, Prószyński i S-ka, Warszawa 2009. 5. Anzenbacher A., Wprowadzenie do etyki, Wydaw. WAM, Kraków 2008.
Literatura uzupełniająca: 1. Zaorski-Sikora Ł., Etyka, Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, Łódź 2007. 2. MacIntyre A., Etyka i polityka, PWN Wydaw. Nauk., Warszawa 2009. 3. Red. Izdebski H., Skuczyński P., Etyka zawodów prawniczych, LexisNexis, Warszawa 2006. 4. Red. Łojko E., Etyka prawnika : etyka nauczyciela zawodu prawniczego, Uniwersytet Warszawski, Warszawa 2006. 5. Singer P., Etyka prawnicza, Wyd. 2, „Książka i Wiedza”, Warszawa 2007. 6. Pietrzykowski T., Etyczne problemy prawa, LexisNexis Polska sp. z o.o., Warszawa 2011. 7. Red. nauk. Gasparski W., Jabłońska-Bonca J., Biznes, prawo, etyka, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne Sp. z o.o. Grupa Kapitałowa WSiP S.A., Warszawa 2009. 8. Styczeń T., Merecki J., ABC etyki, Lublin 2001.
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć.

F2 Kolokwium.					
P1 Egzamin					
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, terminologię używaną w etyce, rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych.			K_W01 K_W02	
E2_W	Student zna, w stopniu pogłębionym i opisuje kulturowe i historyczne uwarunkowania moralności.			K_W06 K_W07	
E3_W	Student zna, na poziomie pogłębionym i ocenia przydatność kodeksów etyki zawodowej do prawidłowego wykonywania zawodu.			K_W14 K_W11 K_W17	
E4_U	Student wybiera najistotniejsze dla jednostki wartości moralne.			K_U04 K_U06 K_U09	
E5_U	Student potrafi właściwie zareagować na przykłady nieprzestrzegania zasad etyki zawodowej.			K_U04 K_U08 K_U07 K_U17	
E6_K	Student pracując samodzielnie i w zespole modyfikuje niektóre zapisy kodeksów etyki zawodowej.			K_K01 K_K06	
E7_7	Student dąży do wyboru najbardziej istotnych zapisów w kodeksach etyki zawodowej.			K_K02 K_K04	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W02	C1, C2	T2	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W06 K_W07	C1, C2	T1, T3, T4	Mk1, Mk2	P1
E3_W	K_W14 K_W11 K_W17	C1, C2	T4 – T11	Mk1, Mk2	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U04 K_U06	C3, C4	T1 – T11	Mk2 – Mk5	F1, F2

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	K_U09				
E5_U	K_U04 K_U08 K_U07 K_U17	C3, C4	T1 – T11	Mk2 – Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E6_K	K_K01 K_K06	C1 – C4	T1 – T11	Mk1 – Mk5	F1, F2, P1
E7_K	K_K02 K_K04	C1 – C4	T1 – T11	Mk1 – Mk5	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach		
			stacjonarnych	niestacjonarnych	
Sumaryczna liczba godzin				50	
Liczba punktów ECTS				2	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć inne wymagania	Forma zajęć¹: Ćwiczenia
Prowadzący	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
PROSEMINARIUM	
Cele kształcenia	
C1 Doskonalenie umiejętności wypowiadania się i argumentacji.	
C2 Nauczenie studenta szukania źródeł przydatnych w pisaniu pracy, korzystania z tekstów naukowych, dbałości o przypisy i formalną stronę pracy.	
C3 Doskonalenie umiejętności poprawnego używania języka prawnego niezbędnego w procesie tworzenia i stanowienia a także stosowania prawa.	
Przedmiot wprowadzający: Wstęp do prawoznawstwa	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji:	
Ws1 Student zna podstawową terminologię używaną w naukach prawnych.	
Ws2 Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu nauk prawnych oraz powiązanych z nimi dyscyplin naukowych w celu analizowania i interpretowania wyzwań stojących przed współczesnym państwem, samorządem terytorialnym i przedsiębiorcą.	
Ws3 Student posiada podstawowe kompetencje komunikacyjne.	
Ws4 Student potrafi pracować samodzielnie i w zespole.	
Metody kształcenia:	
Mk1 Wykład informacyjny	
Mk2 Prelekcja, odczyt	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Mk3 Metoda ćwiczeniowa		
Program kształcenia (treści nauczania):		
T1 Metody badawcze stosowane podczas pisania prac naukowych		
T2 Omówienie propozycji opracowań będących przedmiotem wystąpień publicznych studentów		
T3 Zasady tworzenia bibliografii i bazy bibliograficzne		
T4 Zasady konstrukcji wstępu i zakończenia prac naukowych		
T5 Wystąpienia publiczne – podstawowe zasady		
T6 Definiowanie problemów i rozwijanie argumentacji		
Literatura podstawowa:		
1. Literatura jest ustalana indywidualnie ze studentem w zależności od jego zainteresowań i wybranego tematu pracy zaliczeniowej.		
Literatura uzupełniająca:		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):		
F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć		
P1 Przygotowanie i prezentacja wybranego zagadnienia z zakresu szeroko rozumianego prawa		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, różnorodne techniki pozyskiwania danych właściwe dla nauk prawnych pozwalające na analizowanie procesów i przemian zachodzących współcześnie	K_W02 K_W07 K_W09
E2_W	Student ma pogłębioną wiedzę jak w oparciu o poznane podczas zajęć koncepcje teoretyczne z zakresu nauk prawnych analizować zjawiska zachodzące we współczesnym świecie w wymiarze społecznym, politycznym, prawnym i ekonomicznym	K_W02 K_W03 K_W06 K_W07 K_W09
E3_U	Student potrafi samodzielnie przeprowadzić analizę zjawisk i procesów zachodzących współcześnie w oparciu o właściwe narzędzia badawcze i z użyciem odpowiedniej terminologii i przygotować samodzielną pracę lub projekt badawczy z tego zakresu	K_U01 K_U02 K_U04 K_U08

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E4_U	Student potrafi korzystać z różnorodnych źródeł i technik pozyskiwania danych właściwych dla nauk prawnych i dokonywać ich selekcji.	K_U04 K_U08			
E5_K	Student ma świadomość znaczenia nauk prawnych dla analizy i wyjaśniania zmian zachodzących we współczesnym świecie.	K_K04 K_K05 K_K07			
E6_K	Student ma potrzebę ciągłego dokształcania się i pogłębiania swoich umiejętności z zakresu nauk prawnych i innych nauk społecznych.	K_K01 K_K03 K_K07			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W02 K_W07 K_W09	C2, C3	T1 – T4	Mk1	P1
E2_W	K_W02 K_W03 K_W06 K_W07 K_W09	C1, C2, C3	T1 – T6	Mk1	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U01 K_U02 K_U04 K_U08	C1, C2, C3	T1 – T4, T6	Mk2 – Mk3	F1, P1
E4_U	K_U04 K_U08	C1, C2, C3	T1 – T4	Mk2 – Mk3	F1, P1
Kompetencje					
E5_K	K_K04 K_K05 K_K07	C1, C2, C3	T1 – T6	Mk1 – Mk3	F1, P1
E6_K	K_K01 K_K03 K_K07	C1, C2, C3	T1 – T6	Mk1 – Mk3	F1, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	

		stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin		50	
Liczba punktów ECTS		2	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć inne wymagania	Forma zajęć¹: Praktyka zawodowa
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
PRAKTYKA ZAWODOWA	
Cele kształcenia	
C1 Zapoznanie studentów z zasadami funkcjonowania podmiotów instytucjonalizujących wykonywanie zawodów prawniczych oraz struktur prawnych w administracji oraz przemyśle.	
C2 Przekazanie studentom wiedzy na temat podstaw prawnych działalności współczesnych organizacji.	
C3 Ukształtowanie umiejętności wykonywania zadań profesjonalnych poprzez skonfrontowanie zdobytej wiedzy z praktyką i kulturą organizacyjną instytucji.	
C4 Kreowanie właściwej motywacji do pracy.	
C5 Ukształtowanie cech osobowościowych, charakterologicznych i temperamentalnych niezbędnych w samodzielnej pracy zawodowej.	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji:	
Ws1	
Metody kształcenia:	
Mk1 Praca z tekstem źródłowym (tekst prawny, dokumentacja organizacyjna)	
Mk2 Metoda indukcyjna: student formułuje wnioski w oparciu o przedstawione przykłady	
Mk3 Dyskusja	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Mk4 Instruktaż		
Mk5 Burza mózgów		
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Podstawy prawne wykonywania zawodów prawniczych i funkcjonowania organizacyjnego. T2 Struktura wewnętrzna podmiotu T3 Zasady tworzenia i stosowania prawa wewnętrznego T4 Odpowiedzialność w wykonywaniu czynności prawnych T5 Etyka w pracy zawodowej T6 Warsztat pracy i rozwój zawodowy pracownika		
Literatura podstawowa: 1. Plewka Cz., Kierowanie własnym rozwojem zawodowym : studium teoretyczne i egzemplifikacje praktyczne, Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Koszalińskiej, Koszalin 2015. 2. Czarnecki K.M., Profesjologia. Nauka o zawodowym rozwoju człowieka, Oficyna Wydawnicza „Humanitas” Sosnowiec 2010. 3. Akty prawne z ustroju organów ochrony prawnej oraz korporacji prawniczych 4. Akty prawa wewnętrznego danej instytucji		
Literatura uzupełniająca: 1. Fryczyńska M., Jabłońska-Wołoszyn M., Praktyczny przewodnik rozwoju zawodowego pracowników, Wydawnictwo Placet, Warszawa 2008. 2. Ściborek Z., Dylematy rozwoju zawodowego, Wydawnictwo PTM, Warszawa 2009. 3. Suchar M., Kariera i rozwój zawodowy, Gdańsk 2003. 4. Biłgorajski A., (red), Granice wolności wypowiedzi przedstawicieli zawodów prawniczych, Warszawa 2015		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas wykonywania zadań zawodowych w środowisku organizacyjnym. F2 Ocena jakości wykonywanych zadań. P1 Opinia o studencie (dotycząca wiedzy, umiejętności i kompetencji) wystawiona przez opiekuna praktyk z ramienia placówki, w której student odbywa praktykę.		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, zasady funkcjonowania zawodów prawniczych oraz podmiotów administracji i przedsiębiorstw.	K_W04 K_W07			
E2_U	Student potrafi realizować zadania profesjonalne w sposób twórczy, kreatywny, zgodny z zasadami najwyższej jakości, regułami kultury organizacyjnej i normami etyki zawodowej	K_U02 K_U03 K_U06 K_U12 K_K04			
E3_U	Student potrafi komunikować się w płaszczyźnie horyzontalnej i wertykalnej w ramach struktury organizacyjnej zakładu pracy i jego otoczenia społeczno-gospodarczego	K_U12 K_U17			
E4_U	Student ma świadomość konieczności stałego rozwoju zawodowego i doskonalenia własnego warsztatu pracy zgodnie z aktualnymi tendencjami występującymi w otoczeniu społeczno-gospodarczym organizacji	K_K01 K_K03 K_K04 K_K05			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W04 K_W07	C1, C2	T1 – T6	Mk1 – Mk5	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U02 K_U03 K_U06 K_U12 K_K04	C3, C4	T1 – T6	Mk1 – Mk5	F1
E3_U	K_U12 K_U17	C3, C4	T1 – T6	Mk1 – Mk5	F1
Kompetencje					
E4_K	K_K01 K_K03 K_K04 K_K05	C1 – C4	T1 – T6	Mk1 – Mk5	F1, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych

Sumaryczna liczba godzin	125
Liczba punktów ECTS	5

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć inne wymagania	Forma zajęć¹: Ćwiczenia
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
WYCHOWANIE FIZYCZNE	
Cele kształcenia C1 Podniesienie kondycji organizmu, koordynacji ruchowej, wytrzymałości i siły. C2 Rozwijanie zainteresowań różnymi formami ruchu i aktywnego wypoczynku w czasie wolnym. C3 WYROBIENIE nawyku do systematycznego uprawiania ćwiczeń fizycznych i zdrowego stylu życia poprzez aktywność fizyczną.	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Brak przeciwwskazań zdrowotnych do aktywnego uczestnictwa w programowych zajęciach wychowania fizycznego.	
Metody kształcenia: Mk1 Ćwiczenia Mk2 Pogadanka	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Bezpieczeństwo i asekuracja podczas ćwiczeń, T2 Dbłość o utrzymanie odpowiedniej sylwetki i masy ciała, T3 Utrzymywanie i podnoszenie sprawności fizycznej, T4 Poprawa postawy ciała,	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T5 Doskonalenie zdolności motorycznych,

T6 Taktyka i zasady przygotowania do popularnych gier zespołowych.

Literatura podstawowa:

1. Warchoł K., Podstawy metodyki współczesnego wychowania fizycznego, Wydawnictwo Oświatowe FOSZE, Rzeszów 2016.
2. Madejski E., Węglarz J., Wybrane zagadnienia współczesnej metodyki wychowania fizycznego: podręcznik dla nauczycieli i studentów, Kraków 2013.
3. Bielski J., Podstawowe problemy teorii wychowania fizycznego, Oficyna Wydaw. „Impuls”, Kraków 2012.
4. Adamczyk J., Uzarowicz J., Zagórski B., Piłka siatkowa, Kraków 1998.
5. Bednarski L., Koźmin A., Piłka nożna podręcznik dla studentów i nauczycieli, Warszawa 1997.
6. Bondarowicz M., Forma zabawowa w nauczaniu sportowych gier zespołowych, Warszawa, 1983.
7. Huciński T., Koszykówka. Atlas ćwiczeń, Warszawa, 1997.

Literatura uzupełniająca:

1. Talaga J., A-Z Sprawności fizycznej – Atlas ćwiczeń, Warszawa, 1995.
2. Opr Sieniek B., Przepisy gier indywidualnych i zespołowych. Przepisy rozgrywania zawodów w lekkoatletyce, Helvetica, Starachowice, 2001.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

Efekty uczenia się dla przedmiotu²

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, na poziomie pogłębionym czynniki, które negatywnie i czynniki, które pozytywnie wpływają na zdrowie (fizyczne i psychospołeczne zdrowie).	K_W01
E2_U	Student posiada umiejętność doskonalenia własnej koordynacji ruchowej, wytrzymałości i siły.	K_U11 K_U13 K_U19
E3_K	Student ma świadomość konieczności dbania o swój stan zdrowia i rozwijania aktywności fizycznej jako sposobu na zdrowy styl życia.	K_K05 K_K06 K_K07

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do
---------------------------	--	---------------------------	---	--	------------------------------

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

		do celu kształcenia			sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01	C1	T1 – T6	Mk1, Mk2	F1
Umiejętności					
E2_U	K_U11 K_U13 K_U19	C1 – C3	T1 – T6	Mk1, Mk2	F1
Kompetencje					
E3_K	K_K05 K_K06 K_K07	C1 – C3	T1 – T6	Mk1, Mk2	F1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach			
		stacjonarnych		niestacjonarnych	
Sumaryczna liczba godzin			60		
Liczba punktów ECTS			0		